

Brüssel, 13. mai 2025
(OR. en)

8831/25

Institutsioonidevaheline
dokument:
2025/0118 (NLE)

ANTIDISCRIM 36
COCON 31
COHOM 63
COPEN 118
DROIPEN 48
EDUC 142
FREMP 113
JAI 573
MIGR 160
SOC 274
STATIS 31

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	13. mai 2025
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU OTSUS seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 18. koosolekul seoses kümnele osalisriigile adresseeritud, konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude ja järelduste vastuvõtmisega küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2025) 246 final.

Lisatud: COM(2025) 246 final

Brüssel, 13.5.2025
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 18. koosolekul seoses kümnele osalisriigile adresseeritud, konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude ja järelduste vastuvõtmisega küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Ettepanekus käsitletakse otsust, millega määratakse kindlaks seisukoht, mis võetakse liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „Istanbuli konventsioon“ või „konventsioon“) osaliste komisjoni 18. koosolekul 5.–6. juunil 2025 seoses konventsiooni rakendamist käsitleva kaheksa soovituselise eelnõu ja kahe järelduse eelnõu kavandatud vastuvõtmisega kümne osalisriigi jaoks.

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Istanbuli konventsioon

Istanbuli konventsiooniga on kehtestatud terviklik ja ühtlustatud normistik naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamiseks ja tõkestamiseks Euroopas ja mujal. Konventsioon jõustus 1. augustil 2014.

EL kirjutas konventsioonile alla juunis 2017 ja viis ühinemismenetluse lõpule kahe heakskiitmiskirja hoiuleandmisega 28. juunil 2023, mis käivitas konventsiooni jõustumise ELi suhtes 1. oktoobril 2023. EL on konventsiooniga ühinenud küsimustes, mis kuuluvad tema ainupädevusse, nimelt neis, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega,¹ ning neis, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega². Kõik liikmesriigid on konventsioonile alla kirjutanud ja 22 liikmesriiki on selle ratifitseerinud³.

2.2. Konventsiooniosaliste komisjon

Konventsiooniosaliste komisjon⁴ koosneb konventsiooniosaliste esindajatest. Konventsiooniosalistel peavad püüdma nimetada oma esindajateks võimalikult kõrge tasandi eksperdid naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise valdkonnas⁵. Konventsiooniosaliste komisjonile usaldatud ülesanded on loetletud selle kodukorra⁶ artiklis 1. 1. oktoobril 2023 sai EList Istanbuli konventsiooni osaline ja seega konventsiooniosaliste komisjoni liige (konventsiooni artikli 67 lõige 1).

¹ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õigusosalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratifitseerimise seis 24. aprillil 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2013); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ Konventsiooniosaliste komisjoni kodukorra artikkel 2.1.b.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, vastu võetud 4. mail 2015.

2.3. Istanbuli konventsiooni järelevalvemehhanism

Istanbuli konventsiooniga on kehtestatud järelevalvemehhanism, mille eesmärk on tagada, et konventsiooniosalised rakendavad seda tõhusalt⁷. Eesmärk on hinnata, kuidas konventsiooni rakendatakse, ja anda konventsiooniosalistele suuniseid. Järelevalvemehhanism koosneb kahest eraldiseisvast, kuid omavahel seotud organist: sõltumatu ekspertorgan ehk naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (edaspidi „GREVIO“) ja konventsiooniosaliste komisjon.

GREVIO on sõltumatu eksperdirühm, kelle ülesanne on konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgida Istanbuli konventsiooni rakendamist riikide kaupa. Järelevalvekord on ette nähtud konventsiooni artikliga 68. Konventsiooni artikli 68 lõike 1 kohaselt peavad uued konventsiooniosalised esitama GREVIO koostatud küsimustikul põhineva aruande, milles kirjeldatakse üksikasjalikult seadusandlikke ja muid konventsiooni rakendamiseks võetud meetmeid. GREVIO koostab aruande meetmete kohta, mida asjaomane konventsiooniosaline on konventsiooni rakendamiseks võtnud, ning esitab soovitusi ja ettepanekuid selle kohta, kuidas konventsiooniosaline võib väljaselgitatud probleemidega tegelda⁸.

GREVIO aruannete põhjal võib konventsiooniosaliste komisjon kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 võtta vastu asjaomasele konventsiooniosalisele suunatud soovitusi konventsiooni rakendamise kohta ja määrata kuupäeva, millal konventsiooniosaline peab esitama vastuse nende rakendamise kohta. Konventsiooniosaliste komisjon on võtnud selle sätte alusel vastu konventsiooniosalistele suunatud soovitusi, milles eristatakse meetmeid, mida tuleks võtta niipea kui võimalik, koos nõudega esitada aruanne kolme aasta jooksul, ja meetmeid, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Kolmeaastase perioodi lõpus peab konventsiooniosaline andma konventsiooniosaliste komisjonile aru talle esitatud soovitude rakendamisel tehtud edusammudest. Selle teabe ja saadud lisateabe põhjal valmistab komisjoni sekretariaat⁹ ette iga uurimisaluse konventsiooniosalise kohta järeldused soovitude rakendamise kohta, mille võtab vastu konventsiooniosaliste komisjon.

Lähteolukorra hindamise menetlus on peaaegu kõigi konventsiooniosaliste puhul lõpule viidud ja seepärast otsustas GREVIO 2022. aasta lõpus liikuda oma hindamise järgmisesse etappi. Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse lähteolukorra hindamisele järgnevad GREVIO hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimene temaatiline hindamisvoor toimub aastatel 2023–2031 pealkirja all „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu). Kui lähteolukorra hindamine hõlmas ligikaudu 60 Istanbuli konventsiooni artiklit, siis uues temaatilises hindamismenetluses käsitletakse 20 artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. Nende artiklitega kehtestatakse nõuded õiguskaitseasutustele, kriminaalõigussüsteemis osalejad, üldiste ja spetsialiseeritud tugiteenuste osutamine ohvritele ning üldine ohvrikeskne lähenemisviis. Eesmärk on hinnata neid valdkondi põhjalikumalt ja keskenduda iga artikli puhul tehtud edusammudele. Konventsiooniosaliste komisjon võttis oma viimasel koosolekul 2024. aasta detsembris vastu otsuse soovitude kohta, mille konventsiooniosaliste komisjon

⁷ Istanbuli konventsiooni artikli 1 lõige 2.

⁸ Istanbuli konventsiooni artikli 68 lõige 10.

⁹ Rakendamise järelevalve ja aruandluse suhtes kohaldatav menetlus on kindlaks määratud dokumendis osalisriikidele suunatud soovitude rakendamise järelevalve raamistiku kohta („Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to State Parties“), mille konventsiooniosaliste komisjon võttis vastu 13. aprillil 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

peab vastu võtma GREVIO esimese temaatilise hindamisvooru raames vastu võetud aruannete põhjal [IC-CP(2024)10 rev].

Seni on konventsiooniosaliste komisjonil olnud tavaks võtta soovitusi ja järeldusi konsensuse alusel vastu koosolekul, mis toimuvad ühe kolmandiku konventsiooniosaliste, konventsiooniosaliste komisjoni esimehe või peasekretäri taotlusel,¹⁰ tavaliselt kaks korda aastas.

2.4. Konventsiooniosaliste komisjoni kavandatavad aktid

5.–6. juunil 2025 toimuval 18. koosolekul on ette nähtud, et konventsiooniosaliste komisjon võtab esimese temaatilise hindamisvooru põhjal vastu järgmised kaheksa soovitude eelnõu ja kaks järelduste eelnõu (edaspidi „kavandatavad aktid“ või „soovitude ja järelduste eelnõud“):

- Albaaniale esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)2-prov];
- Austriale esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)3-prov];
- Taanile esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)4-prov];
- Soomele esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)5-prov];
- Monacole esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)6-prov];
- Montenegrole esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)7-prov];
- Hispaaniale esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)8-prov];
- Rootsile esitatavad soovitud usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)9-prov];
- konventsiooniosaliste komisjoni järeldused San Marinot käsitlevate soovitude rakendamise kohta [IC-CP(2025)10-prov];
- konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Sloveeniat käsitlevate soovitude rakendamise kohta [IC-CP(2025)11-prov].

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

Kavandatavad aktid on adresseeritud kümnele konventsiooniosalisele ja sisaldavad kaheksat soovitud (esimese temaatilise hindamismenetluse alusel) meetmete kohta, mida tuleb Istanbuli konventsiooni rakendamiseks võtta, ning järeldusi selle kohta, kuidas konventsiooniosalised on varasemaid soovitusi rakendanud. Need käsitlevad konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis käsitlevad õiguslast koostööd kriminaalasjades, näiteks ohvrite kaitse ning naistevastase vägivalla ja perevägivalla ohvrite toetamise küsimustes, ning ühele konventsiooniosalisele adresseeritud järelduste osas ka varjupaika ning mittetagasisaatmist käsitlevate sätete rakendamist. Need küsimused on hõlmatud liidu õigustikuga, eelkõige naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamist käsitleva

¹⁰ Konventsiooni artikli 67 lõige 2.

direktiivi,¹¹ kuriteoohvrite õiguste direktiivi,¹² varjupaigamenetluste määruse,¹³ vastuvõtutingimuste direktiivi¹⁴ ja perekonna taasühinemise direktiiviga¹⁵. Need kuuluvad liidu ainupädevusse, kuivõrd konventsiooni asjakohased sätted võivad mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 3 lõike 2 tähenduses. Et kavandatavad aktid võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna nad võivad mõjutada konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus, on asjakohane määrata kindlaks liidu nimel konventsiooniosaliste komisjonis võetav seisukoht küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega.

Soovituste ja järelduste eelnõud liidu pädevusse kuuluvates küsimustes on kooskõlas liidu eesmärkide ja poliitikaga kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega riku liidu õigust. Seetõttu tehakse ettepanek, et liit ei esita konventsiooniosaliste komisjoni 18. koosolekul soovitude eelnõu ja järelduste eelnõu vastuvõtmise suhtes vastuväiteid.

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 9 on sätestatud, et „[n]õukogu võtab komisjoni [...] ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega [...] kehtestatakse lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku“.

Mõiste „õigusliku toimega aktid“ hõlmab akte, millel on õiguslik toime asjaomase organi suhtes kehtiva rahvusvahelise õiguse normide alusel. Siia hulka kuuluvad ka sellised õiguslikud vahendid, mis ei ole rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad, aga mis „võivad mõjutada otsustavalt liidu seadusandja vastu võetud õigusaktide sisu“¹⁶.

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Konventsiooniosaliste komisjon on Istanbuli konventsiooniga loodud organ. Kavandatavad aktid, mille konventsiooniosaliste komisjon peab vastu võtma, on õigusliku toimega aktid. Kavandatavad aktid võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna võivad mõjutada

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1385, mis käsitleb naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamist (ELT L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2024/1348, millega luuakse rahvusvahelise kaitse ühine menetlus liidus ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2013/32/EL (ELT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1346, milles sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁵ 22. septembri 2003. aasta nõukogu direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁶ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 7. oktoober 2014, Saksamaa vs. nõukogu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

Istanbuli konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus. Seega on esildatud otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 9.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaaõiguslik alus sõltub eelkõige selle kavandatava akti eesmärgist ja sisust, mida liidu nimel võetav seisukoht puudutab. Kui kavandatava aktiga taotletakse kahte eesmärki või reguleeritakse kahte valdkonda ning üht neist võib pidada peamiseks või ülekaalukaks, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohasel otsusel olema üksainus materiaaõiguslik alus, st peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonna tõttu nõutav õiguslik alus.

Kui kavandatava aktiga taotletakse mitut eesmärki või reguleeritakse mitut valdkonda, mis on üksteisega lahutamatult seotud ning millest ükski ei ole võrreldes teistega kõrvalise tähtsusega, tuleb erandina nimetada ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaaõigusliku alusena mitu vastavat õiguslikku alust.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Mis puudutab materiaaõiguslikku alust, siis on EL ühinenud Istanbuli konventsiooniga küsimustes, mis kuuluvad tema ainupädevusse, nimelt neis, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega,¹⁷ ning neis, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusalse koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega¹⁸. ELi ühinemist Istanbuli konventsiooniga kajastatakse kahes eraldi nõukogu otsuses, et võtta arvesse Taani ja Iirimaa eriseisukohta seoses ELi toimimise lepingu V jaotisega. Sellest tulenevalt tuleb otsus, millega määratakse kindlaks liidu nimel konventsiooniosaliste komisjonis võetav seisukoht, esitada samuti kahe otsusena, kui asjaomased soovitused või järeldused puudutavad mõlemat küsimust.

Kavandatavate aktidega taotletakse eesmarke kriminaalasjades tehtava õigusalse koostöö (ELi toimimise lepingu artikli 82 lõige 2 ja artikkel 84) ning varjupaiga ja mittetagasisaatmise (ELi toimimise lepingu artikli 78 lõige 2) valdkonnas ja reguleeritakse neid valdkondi. Need elemendid on omavahel lahutamatult seotud ja kumbki neist ei ole võrreldes teistega kõrvalise tähtsusega. Seepärast moodustavad esildatud otsuse materiaaõigusliku aluse järgmised sätted: Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 78 lõige 2, artikli 82 lõige 2 ja artikkel 84.

4.3. Järeldus

Esildatud otsuse õiguslik alus peaks olema ELi toimimise lepingu artikli 78 lõige 2, artikli 82 lõige 2 ja artikkel 84 koostoimes ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 9.

¹⁷ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁸ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 18. koosolekul seoses kümnele osalisriigile adresseeritud, konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude ja järelduste vastuvõtmisega küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõiget 2, artikli 82 lõiget 2 ja artiklit 84 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit sõlmis Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) liidu institutsioonide ja avaliku halduse küsimustes nõukogu otsusega (EL) 2023/1075¹⁹ ning kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise küsimustes — niivõrd kui need kuuluvad liidu ainupädevusse — nõukogu otsusega (EL) 2023/1076²⁰ ning konventsioon jõustus liidu suhtes 1. oktoobril 2023.
- (2) Konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgib naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (edaspidi „GREVIO“) konventsiooni rakendamist konventsiooniosaliste poolt. Konventsiooni artikli 68 lõike 11 kohaselt võtab GREVIO vastu aruande ja järeldused meetmete kohta, mida konkreetne konventsiooniosaline on võtnud konventsiooni sätete rakendamiseks.
- (3) Konventsiooniosaliste komisjon võib kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 võtta vastu asjaomasele konventsiooniosalisele suunatud soovitusi. Soovitused põhinevad GREVIO aruandel ja neis eristatakse meetmeid, mida konventsiooniosaline peaks konventsiooniosaliste komisjoni arvates võtma niipea kui võimalik, koos nõudega selles valdkonnas võetud meetmetest talle kolme aasta jooksul aru anda, ja meetmeid, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Kolmeaastase perioodi lõpus peab konventsiooniosaline andma konventsiooniosaliste

¹⁹ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1), [otsus – 2023/1075 – ET – EUR-Lex](#).

²⁰ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õigusosalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023 lk 4), [otsus – 2023/1076 – ET – EUR-Lex](#).

komisjonile aru konventsiooni kümnes konkreetnes valdkonnas võetud meetmetest. Selle teabe ja saadud lisateabe põhjal võtab konventsiooniosaliste komisjon vastu oma sekretariaadi vormistatud järeldused soovitude rakendamise kohta.

- (4) Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse GREVIO esialgsele lähteolukorra hindamise menetlusele järgnevad hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimese temaatilise hindamisvooruga pealkiri on „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu) ning selles käsitletakse konventsiooni 20 konkreetset artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. Konventsiooniosaliste komisjon võttis oma viimasel koosolekul 17. detsembril 2024 vastu otsuse soovitude kohta, mille konventsiooniosaliste komisjon peab vastu võtma GREVIO esimese temaatilise hindamisvooruga raames vastu võetud aruannete põhjal [IC-CP(2024)10 rev].
- (5) Konventsiooniosaliste komisjon võtab oma 18. koosolekul 5.–6. juunil 2025 eeldatavasti vastu kaheksa soovitude eelnõu, mis põhinevad esimesel temaatilisel hindamisvoorul „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu), ja kaks järelduste eelnõu konventsiooni rakendamise kohta kümne konventsiooniosalise poolt (edaspidi „soovitude ja järelduste eelnõud“):
- Albaaniale esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)2-prov];
 - Austriale esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)3-prov];
 - Taanile esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)4-prov];
 - Soomele esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)5-prov];
 - Monacole esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)6-prov];
 - Montenegrole esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)7-prov];
 - Hispaaniale esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)8-prov];
 - Rootsile esitatavad soovitud suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)9-prov];
 - konventsiooniosaliste komisjoni järeldused San Marinos käsitlevate soovitude rakendamise kohta [IC-CP(2025)10-prov] ja
 - konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Sloveeniat käsitlevate soovitude rakendamise kohta [IC-CP(2025)11-prov].
- (6) Soovitude ja järelduste eelnõu käsitleb konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis on seotud õigusala koostööga kriminaalasjades, näiteks naistevastase vägivalla ja perevägivalla ohvrite kaitse ja toetamise küsimused. Järeldustes käsitletakse ka konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis käsitlevad varjupaika ning

mittetagasisaatmist. Need küsimused on hõlmatud liidu õigustikuga, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2024/1385,²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/29/EL,²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2024/1348,²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2024/1346²⁴ ja nõukogu direktiiviga 2003/86/EÜ²⁵. Soovituste ja järelduste eelnõul on õiguslik toime. Seepärast on asjakohane määrata kindlaks liidu nimel konventsiooniosaliste komisjonis võetav seisukoht küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega.

- (7) Tuleb märkida, et konventsiooni teatavate artiklitega seotud soovitused kuuluvad ainult osaliselt liidu pädevusse. Seega ei tohiks käesolev otsus artiklite 49 ja 50 kohta antavate soovituste puhul piirata liikmesriikide pädevust oma õigussüsteemide sisemisel korraldusel ja haldamisel; artiklite 11 ja 20 kohta antavate soovituste puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust oma tervishoiuteenuste ja arstiabi korraldamisel ja kättesaadavaks tegemisel; artikli 14 kohta antavate soovituste puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust õppe sisu ja haridussüsteemide korralduse osas ning artikli 31 kohta antavate soovituste puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust perekonnaõiguse valdkonnas.
- (8) Albaania puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovituse eelnõu ettepanekut tagada, et naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamise ja tõkestamise asjakohastele poliitikasuundadele ja meetmetele oleks tagatud piisav ja kestlik rahastamine, sealhulgas läbipaistvate menetluste kaudu, et tagada naiste õigustega tegelevate organisatsioonide rahastamine (konventsiooni artikkel 8); edendada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid või programme ja hinnata korrapäraselt nende mõju (konventsiooni artikkel 12); tagada asjaomaste spetsialistide koolitamine ja sellise koolituse järelmeetmed (konventsiooni artikkel 15); laiendada praeguseid vägivallatsejatele suunatud programme ja võtta kasutusele programmid, mis on suunatud konkreetsetele seksuaalvägivalla toimepanijatele (konventsiooni artikkel 16); tagada vägivallaohvritele juurdepääs igakülgsetele tervishoiuteenustele (konventsiooni artikkel 20), suurendada naisohvritele, eelkõige erivajadustega naistele mõeldud rahastamist ja kättesaadavate teenuste arvu (konventsiooni artikkel 20); tagada piisavad spetsialiseeritud tugiteenused kõigile naisohvritele ja nende lastele, olenemata nende tahtest vägivallast teatada, ning tagada riiklike tugitelefoni rahastamine (konventsiooni artikkel 22); tagada, et seksuaalvägivalla ohvritel oleks juurdepääs kohtumeditšiinilisele läbivaatusele, mis ei sõltu nende valmisolekust kuriteost teatada, ning et kohtuekspertiisi tõendeid säilitatakse nõuetekohaselt (konventsiooni artikkel 25); võtta meetmeid, et kaotada kohustuslik lepitusmenetlus kõigis

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1385, mis käsitleb naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamist (ELT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, 14.11.2012, lk 57–73, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2024/1348, millega luuakse rahvusvahelise kaitse ühine menetlus liidus ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2013/32/EL (ELT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1346, milles sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

naistevastase vägivallaga seotud kriminaalasjades; suurendada õiguskaitseametnike suutlikkust, teadmisi ja reageerimist, et saavutada õigeaegne ja ohvritundlik reageerimine ning võtta meetmeid naisohvrite poolt teatamise soodustamiseks (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormidega seotud juhtumite puhul ja koostöös kõigi asjaomaste asutustega kohaldatakse riskihindamismenetlusi (konventsiooni artikkel 51); kasutada paremini ära hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid ning neid jälgida ja täita (konventsiooni artikkel 52); tagada, et lähenemiskeelud on kõigile ohvritele kättesaadavad ja juurdepääsetavad, ning tagada selliste keeldude täitmine ja jälgimine, sealhulgas rikkumiste eest määratavate karistuste abil (konventsiooni artikkel 53) ning hinnata kaitsemeetmete rakendamist ja tagada nende kooskõla konventsiooniga (konventsiooni artikkel 56). Kuna soovitusel nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusala koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Albaaniale mõeldud soovitusel vastuvõtmisele.

- (9) Austria puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitusel eelnõu ettepanekut võtta vastu ja ühtlustada mõiste „perevägivald“ määratlus (konventsiooni artikkel 3); töötada välja pikaajaline terviklik tegevuskava / strateegiline poliitikadokument kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta (konventsiooni artikkel 7); kohandada andmekategooriaid kohtusüsteemis kasutamiseks ning koguda andmeid nende naiste ja tütarlaste arvu kohta, kes pöörduvad sotsiaalteenuste osutajate poole (konventsiooni artikkel 11); suurendada jõupingutusi eelarvamuste ja soostereotüüpide väljajuurimiseks Austria ühiskonnas ennetusmeetmete, sealhulgas teadlikkuse suurendamise kampaaniatel või programmide kaudu, et teavitada ohvreid tugiteenuste kättesaadavusest ja hinnata nende mõju (konventsiooni artikkel 12); tagada, et asjaomased spetsialistid saaksid asjakohast koolitust (konventsiooni artikkel 15); tagada ohvritele juurdepääs tugiteenustele (sealhulgas eluasemele) ja vigastusi dokumenteerivate kohtumeditiiniliste aruannete väljastamisele; tagada piisava arvu varjupaigakohtade kättesaadavus kogu riigis (konventsiooni artikkel 22); luua kogu riigis seksuaalvägivald ohvrite vastuvõtukeskused ja tagada seksuaalvägivald ohvritele tõhus tugi (konventsiooni artikkel 25); tugevdada teabevahetust asjaomaste pädevate asutuste vahel lapse hooldus- ja külastusõigustega seotud juhtumite puhul (konventsiooni artikkel 31) ning tagada lähenemiskeelu kasutamine ja vältida lünki tõkendi ja lähenemiskeelu vahel (konventsiooni artikkel 53). Kuna soovitusel nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusala koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Austriale mõeldud soovitusel vastuvõtmisele.
- (10) Taani puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitusel eelnõu ettepanekut tagada, et naistevastase vägivald vormide asjakohased määratlused oleksid konventsiooniga kooskõlas (konventsiooni artikkel 3); töötada välja pikaajaline riiklik strateegia kooskõlas konventsiooniga (konventsiooni artikkel 7); tagada asjakohane rahaliste vahendite eraldamine, sealhulgas perevägivald ohvrite varjupaikade jaoks (konventsiooni artikkel 8); tagada kogutud andmete liigitamine ja konfidentsiaalsus (konventsiooni artikkel 11); seada ennetusalgatustes esikohale sootundlik lähenemisviis (konventsiooni artikkel 12); tagada asjaomastele spetsialistidele süstemaatilise alg- ja täiendkoolituse pakkumine (konventsiooni artikkel 15); luua institutsioonilised koostööstruktuurid, et tagada tulemuslik asutustevaheline koostöö (konventsiooni artikkel 18); tagada juurdepääs psühholoogilisele nõustamisele, varjupaikade kvaliteedistandardid, juurdepääsetavus ja rahaline kestlikkus ning tagada

seksuaalvähivalla ohvritele vajalik tugi (konventsiooni artiklid 22 ja 25); suurendada kriminaalõigussüsteemis osalejate teadlikkust uutest kriminaalõiguse alastest õigusaktidest (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et riskihindamine korraldatakse koostöös asjaomaste osalejatega (konventsiooni artikkel 51); suurendada hädaolukorras rakendatavate tõkendite ja lähenemiskeeldude kasutamist, jälgida nende täitmise määra ja tagada karistused rikkumise korral (konventsiooni artiklid 52 ja 53) ning tagada ohvrikaitsemeetmete nõuetekohane rakendamine uurimistes ja kohtumenetlustes (konventsiooni artikkel 56). Kuna soovitusel nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Taanile mõeldud soovitusel vastuvõtmisele.

- (11) Soome puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitusel eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline riiklik strateegia, et tagada terviklik ja koordineeritud lähenemisviis (konventsiooni artikkel 7); tagada ohvritele spetsialiseeritud tuge pakkuvatele valitsusvälistele organisatsioonidele piisav riiklik rahastamine ja kestlikud rahastamismehhanismid (konventsiooni artikkel 8); kehtestada standarditud andmekategooriad ja ühtlustada andmekogumissüsteemid (konventsiooni artikkel 11); korraldada korrapäraselt teadlikkuse suurendamise kampaaniaid (konventsiooni artikkel 12); tagada asjaomastele spetsialistidele süstemaatiline koolitus (konventsiooni artikkel 15); luua perevähivalla toimepanijatele suunatud programmid (konventsiooni artikkel 16); luua institutsioonilised asutustevahelised koordineerimisstruktuurid asjaomaste osalejate vahel (konventsiooni artikkel 18); luua tugiteenused, et hõlbustada ohvrite taastumist ja iseseisvumist (konventsiooni artikkel 20); suurendada varjupaikade arvu ja neile juurdepääsu (konventsiooni artikkel 22); tagada seksuaalvähivalla kriisiabikeskuste geograafiline jaotus, et tagada toetus kõigile seksuaalvähivalla ohvritele (konventsiooni artikkel 25); tagada, et vahendamine ei mõjutaks negatiivselt kriminaaluurimisi ega takistaks ohvrite juurdepääsu õiguskaitsele (konventsiooni artikkel 48); tagada, et õiguskaitseasutused saaksid asjakohast koolitust, et reageerida naistevastase vähivalla juhtumitele ning neid õigel ajal ja asjakohaselt uurida (konventsiooni artiklid 49 ja 50); võtta meetmeid süstemaatiliselt kohaldatava standarditud riskihindamismehhanismi loomiseks (konventsiooni artikkel 51), suurendada hädaolukorras rakendatavate tõkendite ja lähenemiskeeldude kasutamist ning tugevdada selliste keeldude jälgimist (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna soovitusel nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Soomele mõeldud soovitusel vastuvõtmisele.
- (12) Monaco puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitusel eelnõu ettepanekut võtta vastu perevähivalla määratlus, mis on kooskõlas konventsiooniga (konventsiooni artikkel 3); töötada välja pikaajaline üldstrateegia, et saavutada terviklik ja koordineeritud poliitiline lähenemisviis (konventsiooni artikkel 7); jätkata andmete kogumise arendamist kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vähivalla vormide kohta (konventsiooni artikkel 11); laiendada perevähivalla ennetamise meetmeid, et need hõlmaksid ka muid Istanbuli konventsiooniga hõlmatud vähivallavorme (konventsiooni artikkel 12); võtta meetmeid, et suurendada teadlikkust naistevastasest vähivallast koolides (konventsiooni artikkel 14); luua vähivalla toimepanijatele mõeldud programmid (konventsiooni artikkel 16); luua vähivalla ohvriks langenud naiste jaoks riiklik tugitelefoni ning jätkata spetsialiseeritud teenuste arendamist konventsiooni

kohaldamisalasse kuuluvate vägivallohvrite jaoks (konventsiooni artikkel 22); luua seksuaalvägivalda kriisiabikeskus ja seksuaalvägivalda ohvrite vastuvõtukeskus (konventsiooni artikkel 25); tagada, et kriminaalmenetluses osalevatel spetsialistidel on piisavad teadmised ja nad saavad sootundlikku koolitust (konventsiooni artiklid 49 ja 50); standardida asjaomaste teenuste jaoks kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormidega seotud kooskõlastatud riskihindamise tava (konventsiooni artikkel 51) ning tagada ohvrite õiguste kaitse uurimise ja kohtumenetluse ajal (konventsiooni artikkel 56). Kuna soovitused nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusala sekoostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Monacole mõeldud soovitusete vastuvõtmisele.

- (13) Montenegro puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitusete eelnõu ettepanekut tagada naistevastase vägivalda ennetamisele ja tõkestamisele suunatud poliitika, meetmete ja õigusaktide jaoks asjakohased inim- ja finantsressursid ning tagada valitsusväliste organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); tagada, et kõik asjaomased sidusrühmad koguksid ja liigitaksid andmeid, ning ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); suurendada jõupingutusi korrapäraste ennetusmeetmete rakendamiseks, korraldada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid ja rõhutada suurenenud vägivalloahtu, millega interseksionaalse diskrimineerimise ohvrid kokku puutuvad (konventsiooni artikkel 12); tagada naistevastase vägivalda alane alg- ja täienduskoolitus kõigile asjaomastele spetsialistidele (konventsiooni artikkel 15); töötada välja ja laiendada programme perevägivalda toimepanijatele ja seksuaalvägivalda toimepanijatele (konventsiooni artikkel 16); tagada, et tervishoiuteenuse osutajad seaksid esikohale naistevastase vägivalda ja perevägivalda ohvriks langenud naised ning austaksid nende eraelu puutumatust (konventsiooni artikkel 20); edendada asutustevahelist sekoostööd (konventsiooni artikkel 18); suurendada ohvritele spetsialiseeritud tugiteenuste kättesaadavust (konventsiooni artikkel 22); luua kogu riigis seksuaalvägivalda kriisiabikeskused (konventsiooni artikkel 25); tagada naistevastase vägivalda alase teabe jagamine asjaomaste kohtute vahel tsiviilkohtumenetluses (konventsiooni artikkel 31); uurida tõhusalt ja aegsasti naistevastase vägivalda ja perevägivalda tegusid ning esitada nende eest süüdistusi, sealhulgas tagades, et asjaomastel spetsialistidel oleksid nõutavad eksperditeadmised (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et sekoostöös asjaomaste pädevate asutustega tehakse perevägivalda juhtumite puhul süstemaatiliselt riskihindamisi (konventsiooni artikkel 51); tagada, et kõigile naistevastase vägivalda ohvritele, sealhulgas lastele, on kättesaadavad hädaolukorras rakendatavad tõkendid (konventsiooni artikkel 52); tagada lähenemiskeelu tõhus järelevalve ja rikkumiste eest karistamine (konventsiooni artikkel 53) ning tagada olemasolevate kaitsemeetmete tõhus kasutamine ja kehtestada täiendavad kaitsemeetmed kooskõlas konventsiooniga (konventsiooni artikkel 56). Kuna soovitused nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusala sekoostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Montenegrole mõeldud soovitusete vastuvõtmisele.
- (14) Hispaania puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitusete eelnõu ettepanekut tagada naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamise praeguse poliitika rakendamine ning kaasata valitsusvälised organisatsioonid poliitika kujundamisse ning poliitika ja meetmete hindamisse (konventsiooni artikkel 7); tagada kogutud andmete liigitamine ja ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); õpetada lastele nõusoleku keskset rolli seksuaalsuhetes (konventsiooni

artikkel 14); tõhustada kõigi asjaomaste spetsialistide koolitamist (konventsiooni artikkel 15); parandada vägivallatsejatele suunatud programmide vastavust konventsioonile (konventsiooni artikkel 16); luua kõigi asjaomaste osalejatega asutustevahelise koostöö mehhanismid kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide puhul ning luua vajaduse korral ühtse kontaktpunkti teenused (konventsiooni artikkel 18); tagada kõigile seksuaalvägivalla ohvritele juurdepääs tugiteenustele (konventsiooni artikkel 25); tugevdada teabe jagamist tsiviil- ja kriminaalkohtute vahel ning tõhustada meetmeid, et tagada järelevalve all toimuvate külastuste keskuste piisav rahastamine (konventsiooni artikkel 31); käsitleda tegureid, mis takistavad ohvritel vägivallast teatamist ja mis toovad kaasa taasohvristamise (konventsiooni artiklid 49 ja 50) ning tagada, et pädevatel asutustel oleks kooskõlas konventsiooniga võimalik kasutada hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid (konventsiooni artikkel 52) ning võtta meetmeid lähenemiskeelu rikkumiste nõuetekohaseks käsitlemiseks (konventsiooni artikkel 53). Kuna soovitusel nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Hispaaniale mõeldud soovituse vastuvõtmisele.

- (15) Rootsi puhul nõutakse konventsiooni rakendamist käsitlevas soovitusel eelnõus, et naistevastase vägivalla poliitikas võetaks arvesse interseksionaalse diskrimineerimisega kokku puutuvate ohvrite vajadusi, hinnataks strateegiaid seoses nende mõjuga ja tagataks, et poliitikas rakendataks naistevastase vägivalla soopõhist mõistmist (konventsiooni artiklid 3 ja 7); tagada kestlik rahastamistase naiste õigustega tegelevatele organisatsioonidele, kes osutavad spetsialiseeritud tugiteenuseid (konventsiooni artikkel 8); ühtlustada andmete kogumist ja tagada andmete liigitamine (konventsiooni artikkel 11); tagada ulatuslikumad ennetusmeetmed naistevastase vägivalla kõigi vormide puhul (konventsiooni artikkel 12); pakkuda asjaomastele spetsialistidele süstemaatilist koolitust kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta ja hinnata seda koolitust (konventsiooni artikkel 15); töötada välja vägivallatsejate suunatud programmide miinimumnõuded kooskõlas konventsiooniga ja tagada nende hindamine (konventsiooni artikkel 16); võtta kasutusele koordineerimis- ja koostöömehhanismid asjaomaste asutuste vahel ja võimaluse korral ühes ja samas kohas (konventsiooni artikkel 18); tagada, et sotsiaalteenused pakuvad kõigile ohvritele piisavat tuge ja abi, sealhulgas tuge praktilistes küsimustes (konventsiooni artikkel 20); suurendada kõigi ohvrite ja nende laste jaoks varjupaikade kättesaadavust ja tagada neile juurdepääs (konventsiooni artikkel 22); tagada kogu riigis piisav arv seksuaalvägivalla kriisiabikeskusi ja/või seksuaalvägivalla ohvrite keskusi (konventsiooni artikkel 25); tagada turvalised ruumid, kus saavad toimuda järelevalve all külastused koos koolitatud spetsialistidega (konventsiooni artikkel 31); tugevdada politsei suutlikkust reageerida ja uurida naistevastase vägivalla kõiki vorme, sealhulgas digikeskkonnas, ning võtta meetmeid, et julgustada interseksionaalse diskrimineerimise ohus olevaid naisi juhtumitest teatama (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et ohvrite ja nende laste suhtes tehakse süstemaatiliselt ja kooskõlastatult riskihindamisi (konventsiooni artikkel 51) ning võtta meetmeid tagamaks, et hädaolukorras rakendatavad tõkendid, lähenemiskeelud (ühise eluruumi kontaktikeelud) antakse välja kiiresti ja need jõustuvad kohe, sealhulgas laste osas, seda jälgitakse tõhusalt ja sellega kaasnevad asjakohased karistused (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna soovitusel nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava

õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Rootsile mõeldud soovitusel vastuvõtmisele.

- (16) San Marino puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev järelduste eelnõu ettepanekut toetada kodanikuühiskonna organisatsioone, tagades kestliku rahastamise koostöömehhanismide loomiseks, ning tagada, et riiklik koordineeriv organ koordineerib oma tegevust kodanikuühiskonna organisatsioonidega (konventsiooni artiklid 9 ja 10); parandada liigitatud andmete kogumist ühise andmekogumissüsteemi alusel, et viia korrapäraselt läbi ohvriuuringuid ja edendada uurimist (konventsiooni artikkel 11) ning täita konventsiooni artikli 59 nõudeid, mis on seotud naistevastase vägivalla ohvrite elanikustaatuses (konventsiooni artikkel 59). Kuna järeldused nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid San Marinole mõeldud järelduste vastuvõtmisele.
- (17) Sloveenia puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev järelduste eelnõu ettepanekut määrata koordineeriva organi roll täielikult institutsioonilistele üksustele ning tagada vajalikud inim- ja finantsressursid (konventsiooni artikkel 10); tagada igakülgne andmekogumine kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta (konventsiooni artikkel 11); tõhustada teabevahetust tsiviil- ja kriminaalkohtute vahel (konventsiooni artikkel 31); tagada õiguskaitseasutuste kiire ja asjakohane reageerimine naistevastasele vägivallale (artiklid 49 ja 50) ning järgida konventsiooni seoses abielusisese vägistamise eest *ex officio* (ametikohtustusliku) vastutusele võtmisega (konventsiooni artikkel 55). Kuna järeldused nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks ELi seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid Sloveeniale mõeldud järelduste vastuvõtmisele.
- (18) Nõukogu otsus (EL) 2023/1076 ei ole Iirimaaale siduv ja seepärast ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel.
- (19) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Seisukoht, mis võetakse liidu nimel konventsiooni artikli 67 alusel loodud konventsiooniosaliste komisjoni 18. koosolekul, on mitte esitada vastuväiteid järgmiste õigusaktide vastuvõtmisele:

- (1) Albaaniale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)2-prov];
- (2) Austriale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)3-prov];
- (3) Taanile esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)4-prov];
- (4) Soomele esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)5-prov];

- (5) Monacole esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)6-prov];
- (6) Montenegrole esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)7-prov];
- (7) Hispaaniale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)8-prov];
- (8) Rootsile esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel [IC-CP(2025)9-prov];
- (9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused San Marinot käsitlevate soovituste rakendamise kohta [IC-CP(2025)10-prov] ja
- (10) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Sloveeniat käsitlevate soovituste rakendamise kohta [IC-CP(2025)11-prov].

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*